

คำแนะนำ หลังการเข้าเฝือก

จัดทำและเผยแพร่โดยกลุ่มงานออร์โธปิดิกส์
โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี

การใช้เฝือก

เฝือก คือ เครื่องตามที่ใช้ตามกระดูกและข้อ อวัยวะส่วนที่ถูกหุ้มด้วยเฝือกนั้นจะอยู่นิ่งๆ การเคลื่อนไหวของอวัยวะนอกบริเวณเข้าเฝือกสามารถทำได้ตามปกติ นอกจากนี้ การเข้าเฝือกยังสามารถใช้ปกป้องเนื้อเยื่ออื่นๆ ที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสได้

เฝือกนิยมใช้ในการรักษาโรคต่อไปนี้

1. ใช้ตามกระดูกหัก หรือข้อที่ได้รับบาดเจ็บ
2. ใช้ตามส่วนของร่างกายที่มีการอักเสบ ได้หยุดพัก เช่น ภาวะกระดูกติดเชื่อเป็นหนอง
3. ใช้ป้องกันความ विकल्प ของข้อต่างๆ จากการหดเกร็งของกล้ามเนื้อ หรือเนื้อเยื่ออื่นๆ เช่น ในผู้ป่วยอัมพาต แผลไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก เป็นต้น
4. ใช้ป้องกันกระดูกหักในกรณีที่เกิดกระดูกเป็นโรค เช่น ในผู้ป่วยที่เป็นเนื้องอกกระดูก หรือโรคอื่นๆ ของกระดูก
5. ใช้ตัดแก้ความ विकल्प ของร่างกายโดย การใส่เฝือกหลายๆครั้ง ค่อยๆยึดให้อวัยวะส่วนนั้น กลับมาสู่ลักษณะปกติ เช่น ในภาวะกระดูกสันหลังหักคด

การดูแลแผล

แผลใช้เวลาแข็งตัวประมาณ 3 ถึง 5 นาที หลังจากที่แพทย์ใส่แผลให้ แต่แผลที่แข็งตัวแล้วนี้ก็ยังมีสภาพเปื่อยขึ้นและยุบง่าย แผลแห้งสนิทซึ่งจะต้องใช้เวลาประมาณ 3 วัน

แผลที่แห้งสนิทแล้วจะมีความแข็งแรงกว่า ขณะที่เปื่อยอยู่มาก และน้ำหนักจะเบาลง ถ้าเรารู้จักทะนุถนอมก็จะสามารถใช้แผลนั้นได้นานจนถึงเวลาที่เปลี่ยนหรือถอดออก ดังนั้นผู้ป่วยจำเป็นต้องทราบ ถึงการดูแลแผลดังนี้

ในระยะ 3 วันแรก

1. ป้องกันแผลแตกหรือยุบในระหว่างที่แผลยังขึ้นอยู่ด้วยการ

- 1.1 ให้อากาศในวัสดุนุ่มนวล เช่น หมอนหรือฟองน้ำ
- 1.2 หลีกเลี่ยงการวางแผลบนวัสดุแข็ง เช่น การวางส่วนของสันเท้าบนพื้นปูน หรือใช้ส่วนของ ข้อศอกเท้าหนักเก้าอี้ เป็นต้น
- 1.3 ควรประคองแผลในระหว่างการเคลื่อนย้ายอย่างระมัดระวัง
- 1.4 หลีกเลี่ยงการใช้มือกดหรือบีบแผลเล่น

2. การทำให้แผลแห้งเร็ว

- 2.1 วางแผลบนผ้าเพื่อดูความชื้นได้ดีและให้อากาศถ่ายเทสะดวก
- 2.2 การใช้พัดลมเป่าจะช่วยให้แผลแห้งเร็วขึ้น
- 2.3 ไม่ควรใช้ผ้าห่มหรือสิ่งอื่นใดปกคลุมบนแผล

การปฏิบัติเมื่อแผลแห้งดีแล้ว

1. อย่าให้แผลได้รับความเปียกชื้น เช่น การเดินในสนามหญ้าตอนเช้าๆ หรือถูกน้ำจนเปียก เวลาอาบน้ำควรใช้ถุงพลาสติกหุ้มแผลไว้เพื่อกันน้ำอาจใช้ถุงสวมทับหลายๆ ชั้น โดยการมัดปากถุงที่คนละครดับก็จะช่วยกันน้ำได้ดียิ่งขึ้น
2. ไม่ควรลงน้ำหนัก หรือเดินบนแผล ถ้าแพทย์ยังไม่อนุญาต
3. แม้แผลจะแห้งดีแล้วก็ไม่ควรให้แผลรับน้ำหนัก อย่างเต็มที่ ยกเว้น สั้นยางเป็นตัวรับน้ำหนัก

คำแนะนำ

1. พยายามเคลื่อนไหวส่วนที่อยู่ภายนอกแผลเพื่อช่วยลดอาการบวม
2. ห้ามตัดแผลเองทั้งหมดหรือบางส่วน
3. ห้ามทำให้แผลเปียกน้ำ หรือโดนด้วยความร้อนเพื่อให้แห้งเร็ว
4. อย่าให้แผลได้รับแรงกดดันแตก หรือยุบ เช่น เหยียบ หรือวางลงบนพื้นแข็งโดยตรง
5. ห้ามใช้ของแข็งแหย่เข้าไปใต้แผล เพื่อแก้อาการคัน เพราะอาจทำให้ผิวหนังถลอกและมีแผล
6. อย่าดึงสำลีหรือวัสดุรองแผลออก
7. วางส่วนแขนหรือขาที่ได้รับการใส่แผลให้อยู่เหนือระดับหัวใจ เพื่อลดอาการบวม (ขณะนั่งหรือนอน โดยอาจวางหมอนหนุนแขนหรือขาให้สูงขึ้น)
8. ให้มาพบแพทย์โดยเร็วที่สุด
 - 8.1 มือหรือเท้าส่วนที่ใส่แผลบวมมาก
 - 8.2 รู้สึกปวดหรือแสบร้อนทั้ง ๆ ที่ได้ยกส่วนที่ใส่แผล ไว้สูงเหนือระดับหัวใจและไม่สามารถระงับด้วยการรับประทาน ยาแก้ปวดธรรมดา

8.3 สังเกตว่าปลายนิ้วหรือเล็บมือเขียวคล้ำกว่าข้างปกติ

8.4 รู้สึกชาหรือเป็นเหน็บเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

8.5 กำลังในการขยับอวัยวะส่วนที่ไหล่ออกมาทางปลายเฟืองลดน้อยลงเรื่อย ๆ เช่นไม่มีแรงกำหรือแบ่นิ้วมือ

8.6 คลำชีพจรซึ่งเคยคลำ ได้ปกติ (ตามที่แพทย์ อาจจะแนะนำ) นั้นเบาลงหรือคลำไม่พบ

9. ให้มาพบแพทย์โดยเร็วเมื่อ

9.1 มีหนอง มีสารเหลวผิดปกติซึมเปื้อนเฟือง ไทล่ออกมาจากใต้เฟืองหรือส่งกลิ่นเหม็น

9.2 เฟืองหักหรือแตกร้าว

9.3 เฟืองหลวมหรือหลุด

อ้างอิงข้อมูลจากราชวิทยาลัยแพทย์
ออร์โธปิดิกส์ แห่งประเทศไทย